

ACADEMIA ROMÂNĂ
Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii
– Divizia de Istoria Științei –

STUDII ȘI COMUNICĂRI/DIS

Vol. XVII/2024

MEGA

AVRAM IANCU, SIMBOLUL LIBERTĂȚII AUTENTICE LA ROMÂNI

Daniela-Amby OSTAFE¹, Laura-Alexandra
HORCEA-OSTAFE², Laurențiu-Norocel OSTAFE³

dana_amby@yahoo.com; alauraostafe@
gmail.com; sf_laur@yahoo.com

ABSTRACT: The present paper stems from the authors' belief that the symbol of Avram Iancu should not be subjected to the devastating action of time, that is not to be forgotten by us Romanians. The paper has three aspects of interest which, in our opinion, are conclusive regarding the knowledge of the personality of the one who shaped Romanian history, being a forerunner of the Great Union. The aspects are as follows: To be or not to be ... in "Brotherhood"; "Legion Auraria Gemina" – special meaning; "We are the people of freedom".

In this way, we welcome with joy the decision of the Parliament of Romania to dedicate the year 2024 as the "Avram Iancu Year".

KEYWORDS: Avram Iancu, "Lord of the mountains", 2024 the "Avram Iancu Year".

Introducere

Misiunea pe care ne-am asumat-o prin această lucrare, este de a-l omagia pe Avram Iancu – „Crăișorul munților”, cel care a reprezentat și reprezintă un simbol al românismului autentic.

Scopul acestei lucrări este să aniversăm în primul rând cu mare bucurie și deosebit respect cei *200 de ani de la nașterea lui Avram Iancu*, eroul care a redeșteptat conștiința națională românească din ținutul transilvănean și implicit din întreg teritoriul românesc. Astfel, prin studiul nostru prezentăm trei aspecte de interes, care în opinia noastră sunt concludente privind cunoașterea personalității celui care a modelat istoria românească, fiind un premergător al Marii Uniri. Aspectele sunt următoarele: *A fi sau a nu fi ... în „Frăție”, „Legiunea Auraria Gemina” – semnificație specială; „Suntem oamenii libertății”*.

¹ Profesor pentru învățământ primar, Școala Numărul 131, București.

² Membru colaborator al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

³ Membru asociat al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române.

S-a întrebat vreodată cineva, de ce a fost Avram Iancu și nu altă persoană în rolul pe care acesta l-a avut în istoria poporului nostru?

Din punctul nostru de vedere, considerăm că Avram Iancu era singurul personaj care putea să *restabilească normalitatea în Transilvania anulului 1848*. El reprezenta, ipotetic, răzbunarea asuprașilor de clasă inferioară și de naționalitate străină și, bineînțeles, dreptatea istorică a continuității, atât daco-romane, cât și a altor populații, inclusiv evreiască.

Cu siguranță, nu este vorba despre o predestinare, așa cum o cunoaștem de la Fericitul Augustin, ci despre o datorie morală a familiei Iancu, datorie care, încă, nu fusese ștearsă, iar Avram Iancu era conștient de această misiune. În speță, este vorba despre unchiul său, adică fratele⁴ bunicului, Horea pe numele adevărat Vasile Ursu Nicula, după cum precizează autorii George Candrea⁵ și Teofil Frâncu⁶ în lucrarea lor.

Interesantă este abordarea acestui subiect de către Milton⁷ G. Lehrer, care precizează că Horea *a fost încoronat, după revoluția din anul 1784, de nobilimea ungară cu o coroană de carton purtând inscripția „Regele Daciei” și ulterior condamnat, împreună cu Cloșca și Crișan, la supliciul pe roată*⁸.

Referitor la revoluția condusă de Horea, există în lucrarea „Dicționar masonic ilustrat” că în noiembrie 1784, Mihai Popescu, originar din București, emisar al principelui Moldovei Alexandru Mavrocordat, fost ofițer în armata rusă, în legături cu contele Gyulay din localitatea Zaláu, membru al lojii *Zu den drei Adler* (Cele trei Aqvine) din Viena a afirmat că „nu a fost străină de spiritul și sprijinul francmasoneriei”⁹. Afirmarea respectivă se bazează și pe faptul că în decurs de numai cinci ani (1779–1784) Vasile

⁴ [2], pp. 3–345.

⁵ 1862–1902, scriitor român, a fost ziarist în Transilvania, osândit la închisoare, s-a refugiat în România. A publicat în București două studii despre viața Moșilor în colaborare cu Teofil Frâncu: *Rotacismul la Moși și la Istrieni* (1886) și *Români din munții apuseni* (1888). [10], accesare 27.02.202.

⁶ 1844–1903, a fost ziarist la „Orientul Latin” și „Românul”, prim-redactor la „Gazeta Transilvaniei”, funcționar la Ministerul Român al Instrucțiunii Publice. A fost decorat, pentru meritele sale literare și culturale cu „Bene Merenti”, la 1892 și cu „Coroana României”, la 1895. [11], accesare 27.02.202.

⁷ 1906–1969, evreu american de origine română, a fost doctor în drept internațional, pasionat de ziaristică intră în presa franceză și devine corespondent al săptămânalului parizian „La Tribune de Nations”, dar colaborează și la alte publicații, precum ziarul israelian „Al Hamismar”.

[12], accesare 27.02.2024.

⁸ [4], pp. 92–93.

⁹ [9], p. 216.

Ursu Nicula zis Horea din Albac a fost primit la Viena de trei ori de împăratul Iosif al II-lea.

A fi sau a nu fi... în „Frăție”

Epoca Luminilor, mai precis *Iluminismul*, a impulsionat rațiunea umană și a reformat toate instituțiile feudale începând cu sfârșitul secolului XVII, a continuat în secolul al XVIII-lea și s-a răspândit îndeosebi în Europa prin mass-media epocii respective, societăți secrete, cafenele literare, societăți de lectură și îndeosebi prin lojele masonice.

În segmentul transilvănean, curentul iluminist își are originea în cel european, dar cu particularitatea unei politici religioase. În acest context, academicianul Mircea Păcurariu¹⁰ precizează că „până la sfârșitul secolului al XVII-lea s-a desfășurat o puternică acțiune prozelitistă calvină printre români, ocazie cu care au profitat iezuiții în încercările lor de atragere a românilor la „unirea” cu Roma”¹¹. Astfel, istoricii iezuiți, împreună cu cei greco-catolici români, au susținut că primele încercări de unire ar fi fost făcute încă din februarie 1697, în cadrul unui pretins sinod întrunit la Alba Iulia, context în care marea majoritate a clerului și a credincioșilor din *Mitropolia Ortodoxă din Ardeal* s-a unit cu Biserica din Roma, rezultatul fiind *Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică*.

Acesta este contextul pe care l-am considerat necesar să-l prezentăm, întrucât îl regăsim pe Avram Iancu ca având religia greco-catolică în momentul anului 1841, pe când era elevul Liceului Piaristilor din Cluj (actualul Liceu Teoretic „Báthory István”), instituție de stat cu predare în limba latină. De asemenea, îl mai regăsim, după cum preciza academicianul Cornelia Bodea¹², ca fiind membru al unei *societăți de lectură*¹³, de sorginte națională. Respectiva societate, funcționa din 1840–1841 fiind înființată de elevii români ai liceului amintit. Din acest grup făceau parte viitori revoluționari la 1848, după cum urmează: Avram Iancu, Alexandru

¹⁰ 1932-2021, profesor universitar de teologie, istoric și preot român, membru titular al Academiei Române din 2015, specialist în istoria Bisericii Ortodoxe Române. [13], accesare 27.02.2024.

¹¹ [6], vol.2, pp. 289–317.

¹² 1916-2010, a fost istoric și profesor universitar român. Din anul 1992 este membru titular al Academiei Române.

[14], accesare 27.02.2024.

¹³ [1], Introducere, p. X.

Pop (Papiu Ilarian), Constantin Roman, George Roman, Eremia Verzea, Constantin Secăreanu.

Precizăm că *societatea de lectură* este o organizație independentă față de ordinul masonic și sub paravanul „lecturii”, se derulau și alte activități, ținând cont că perioada respectivă demonstrează puterea de atracție a idealurilor general umaniste, a idealurilor de libertate și demnitate umană. O astfel de organizație adopta o solidaritate similară cu cea existentă într-o lojă masonică.

Din unghiul nostru de vedere, considerăm că *Adunarea Națională de la Blaj* din 3/15 mai – 5/17 mai 1848, a fost locul sacru unde s-au întâlnit românii de pe cuprinsul Daciei străbune. Afirmăm aceasta, întrucât întreaga solemnitate s-a desfășurat în prezența episcopilor, protopopilor și preoților și conform pașoptistului Alexandru Papiu-Ilarian¹⁴ „toată adunarea își ridică mâinile în sus după datina depunerii jurământului, iar textul a fost repetat de trei ori”¹⁵.

În acest context, putem afirma că de fapt a avut loc o ceremonie de inițiere primitivă a tuturor participanților, inclusiv a lui Avram Iancu, unde a fost reactualizat Timpul originar al formării poporului român.

La această adunare au participat și următorii pașoptiști, despre care se dețin date că erau masoni:

- din Transilvania: *Simion Bărnuțiu*¹⁶ (în *Tabela de onoare* a Suveranului Sanctuar Român de Memphis-Misraim, publicată de I. T. Ulic în numărul 9–10 din 1923 al revistei *Paza*, Simion Bărnuțiu este menționat, în anul 1856, în calitate de membru al unei loji masonice la Iași)¹⁷.

- din Moldova – *Vasile Alecsandri*¹⁸ (apare în evidența unei loji din Iași, în anul 1857)¹⁹, *Costache Negri*²⁰ (în 1842 era Venerabilul unei loji din

¹⁴ 1827-1877, jurist, istoric, lingvist, ministru român din Transilvania, unul din principalii organizatori ai revoluției de la 1848, membru titular al Academiei Române din anul 1868. [15], accesare 27.02.2024.

¹⁵ [16], accesare 27.02.2024.

¹⁶ 1808–1864, preot greco-catolic, om politic, istoric, filozof, și profesor universitar, unul dintre principalii organizatori ai Revoluției de la 1848 în Transilvania. [17], accesare 27.02.2024.

¹⁷ [8], pp.243–245.

¹⁸ 1821–1890, poet, dramaturg, folclorist, om politic, ministru, diplomat, membru fondator al Academiei Române, creator al teatrului românesc și al literaturii dramatice în România, personalitate marcantă a Moldovei și apoi a României de-a lungul întregului secol al XIX-lea. [18], accesare 27.02.2024.

¹⁹ [8], p. 14.

²⁰ 1812–1876, revoluționar pașoptist moldovean, scriitor, pârçalab, deputat, vicepreședinte al Adunării Ad-hoc din Moldova. [19], accesare 27.02.2024.

Bârlad)²¹, *Alexandru Ioan Cuza*²² (ca urmare a unor neînțelegeri masonice de culise, va fi silit să abdice după șapte ani de domnie în care a înfăptuit o reformă agrară și a înființat instituții ce au contribuit la modernizarea României. Conform opiniei lui Daniel Ligou – a aplicat principiile masonice în organizarea noului stat România. În interiorul lojii „Steaua Dunării” din București au avut loc agitații, cu ocazia reunirii. Masonii, nemulțumiți de guvernarea lui, au organizat un complot cu scopul de a-l detrona. Aflând de complot, Cuza a interzis funcționarea lojii începând din 1865, fără a putea lua nicio măsură contra membrilor complotului. El și-a obligat propria lojă să-și înceteze activitatea, sub pretextul că nu fusese oficializată înființarea sa la București. Pentru a evita luptele interne, conspiratorii de comun acord, au decis să ofere coroana românului unui prinț străin, și el mason, Carol de Hohenzollern. Prezent la înmormântarea lui Cuza, „fratele” Mihail Kogălniceanu a afirmat că „ținea cheia Orientului și nimic nu se făcea la Orient, nu numai fără știrea, dar fără voia lui”. În 1992, *Supremul Consiliu al Ordinului Masonic Român* – aflat în exil la Paris – a instituit *Medalia de Onoare și Merit „Alexandru Ioan Princeps”*²³, *Grigore Balș*²⁴ (în 1831 deținea funcția de Venerabil în cadrul unei loji din Iași)²⁵.

• din Muntenia – *Ion Heliade-Rădulescu*²⁶ (din 1843 este membru al unei loji din București. În 1859 obține gradul 18 și este membru fondator al Marii Loji „Steaua Dunării” din București. Din 1861 devine Mare Maestru al Marii Loji „Steaua Dunării”²⁷, *Brătianu C. Dumitru*²⁸ (a fost inițiat la Paris în Loja „Ateneul Străinilor” în anul 1846 și în același an se

²¹ [8], p. 134.

²² 1820–1873, primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România. [20], accesare 27.02.2024.

²³ [8], p. 54.

²⁴ 1826–1895, politician român, ministru de finanțe al României în guvernele Vasile Sturdza (Iași, 24.01-6.03.1859) și apoi în guvernul Barbu Catargiu (22.01–24.04.1862) și ulterior Președintele Camerei Deputaților din România. [21], accesare 27.02.2024.

²⁵ [8], p. 221.

²⁶ 1802–1872, scriitor, filolog și om politic român, membru fondator al Academiei Române și primul său președinte, considerat cea mai importantă personalitate din cultura română prepașoptistă. [22], accesare 27.02.2024.

²⁷ [8], p. 90.

²⁸ 1818–1892, diplomat și om politic român, ministru în diverse guverne și cel de-al cincisprezecelea prim-ministru al României. A fost fratele liberalului Ion C. Brătianu. [23], accesare 27.02.2024.

afiliază Lojii „Trandafirul Perfecției Tăceri”. Din 1867 participă la lucrările lojii bucureștene „Frăția”)²⁹.

Ca urmare a celor prezentate anterior, putem să avansăm ipoteza conform căreia Avram Iancu ar fi putut face parte dintr-o structură masonică, dar marea problemă este lipsa datelor și asta din cauza ordinului imperial, din anul 1795, prin care francmasoneria era interzisă pe întreg teritoriul Imperiului Habsburgic. Din acest motiv, nu se poate dovedi cu date că activitățile francmasonice s-au derulat în cadrul societăților secrete sau societăților de lectură sau culturale.

Ipoteza noastră se bazează pe faptul, că ar fi fost posibil să existe activitate francmasonică în Transilvania, dar de altă factură, mai precis o structură care să nu beneficieze de documentele de recunoaștere din partea vreunei puteri masonice suverane, dar să respecte principiile francmasonice. În istoria francmasoneriei românești avem un astfel de exemplu și anume „Loja Fiii Coloniei lui Traian”³⁰, constituită în anul 1841, Iași, de către profesorul J.A. Vaillant și ofițerul Ioan Devois.

„Legiunea Auraria Gemina” – semnificație specială

Prin alegerea numelui „Legiunea Auraria Gemina” pentru grupul de luptători pe care îi conducea, Avram Iancu a evidențiat că românii iobagi din Transilvania, îndeosebi moșii, erau urmașii direcți ai dacilor și aveau drepturi în baza *principiului anteriorității*³¹.

De reținut este că termenul de „iobag” provine din ebraică și se referă la unele servicii pe care le datora credinciosul către cler. În Transilvania Evului Mediu, iobăgia însemna starea de dependență a țăranilor.

Academicianul Ștefan Pascu³² preciza că, atât Avram Iancu – „Crăișorul munților” cât și *românii*³³ din *Monarhia hasburgică*, adică Transilvania, *știau că sunt mai numeroși decât opresorii lor*. Pe același argument se baza și afirmația agentului consular al Franței la București, Félix Colson, că „românii transilvăneni nutresc speranța de a se uni cu frații lor din Moldo-Valachia”.

Într-un articol al istoricului Florian Dudaș³⁴, apărut în *adevărul.ro*, din

²⁹ [8], p. 36.

³⁰ [8], pp. 224–225.

³¹ [4], p. 103.

³² 1914–1998, istoric român, membru titular al Academiei Române. [24], accesare 27.02.2024.

³³ [5], p. 69.

³⁴ 1947, este un istoric și bibliolog român. [25], accesare 27.02.2024.

data de 27.02.2024, se precizează faptul că „sub semnul virtuții străbune, unii dintre tinerii comandanți și-au latinizat numele, printre care și Avram Iancu – Ambiu Iancu Corvinul”.

Prin acțiunea sa, „Crăișorul munților” a accentuat continuitatea vieții socio-economice a dacilor alături de cele două legiuni romane, în speță *Legiunea a XIII-a Gemina* – care avea ca emblemă „leul”, cantonată la Apulum (Alba-Iulia) și *Legiunea a V-a Macedonica* – care avea ca emblemă „taurul”, cantonată la Potaissa (Turda), după cucerirea Daciei de către romani și formarea unor trupe auxiliare³⁵ din daci, în speță *Cohors I Ulpia Dacorum*, *Cohors II Aurelia Dacorum* și *Cohors Augusta Dacorum*, toate trei dislocate în Pannonia, și *Cohors IAelia Dacorum* în Britania.

Este evident că, pentru această continuitate pe teritoriul Daciei, Avram Iancu a luat în considerare și faptul că veteranii romani, din componența celor două legiuni romane enunțate anterior, erau împrăștiți cu terenuri agricole în Dacia. De interes este că în Dacia au venit și evrei, ca militari sau coloni. Astfel, se cunoaște că *Legiunea a V-a Macedonica* a fost în zona Pontului și a participat la Primul război evreo-roman (66–73), cu distrugerea Ierusalimului în anul 70.

În ceea ce privește secretul corespondenței și bineînțeles autentificarea acesteia, Avram Iancu (absolvent, din 1846, al Facultății de Drept din Cluj *Universitas Claudiopolitana*) a considerat că este necesar ca structura militară pe care o conducea, *Legiunea Auraria Gemina*, să se identifice ca emitent în timp și spațiu. Astfel, acesta a deținut un sigiliu pe care-l aplica în corespondența cu celelalte prefecturi (prefectura lui avea sediul la Câmpeni și deținea în plan militar rolul de Cartier general al armatei din Transilvania).

Fig. nr. 1 – Sigiliul „Prefecturii Auraria Gemina”. (sursă: internet³⁶)

³⁵ [26], accesare 27.02.2024.

³⁶ [27], accesare 27.02.2024.

Semnificativ pentru acest sigiliu este simbolistica lui și mesajul pe care-l transmite prin imaginea gravată a bradului cu șase ramuri, evocând permanența românilor în ținutul transilvănean. Cu siguranță, este semnificativă și afirmația lui Avram Iancu la *Adunarea Națională de la Blaj* din 3/15 mai – 5/17 mai 1848, în care preciza următoarele: „Uitați-vă pe câmp, românilor. Suntem mulți, ca cucuruzul brazilor. Suntem mulți și tari că Dumnezeu e cu noi”³⁷.

În opinia noastră, Avram Iancu, despre care „profesorii săi îi apreciau râvna, dar și calitățile intelectuale”³⁸ avea cunoștința de scrierea anonimă în limba greacă, apărută prin secolul V sau VI d. Hr., denumită *Despre cele patru fluvii ale Paradisului*.

Reține atenția că la momentul 1841 ordinul piarist din Cluj deținea biblioteca iezuită din Cluj.

Lucrarea elenă amintită anterior, prezintă din Biblie³⁹ faptul că numele râului Fison „care uda raiul” este Danubius sau Istros, cunoscut cu aceste nume în antichitate, adică Dunărea – denumire actuală, iar țara Havila este străvechea Dacie. Această scriere se bazează pe ideea că mari gânditori ai lumii, precum Homer (poet grec, sec. IX î.Hr.), Herodot (istoric din Imperiul Persan, sec.V î.Hr.), Sf. Efrem Sirul (teolog din Mesopotamia antică, sec. IV î.Hr.), Eratostene (matematician din Regatul Ptolomeic, sec. III î.Hr.), Polibiu (istoric din Megalopolis/Grecia, sec. II î.Hr.), Diodor din Sicilia (istoric de origine greacă din Republica Romană, sec. I î.Hr.), Strabon (istoric grec, sec. I î.Hr.) și mulți alții au identificat „râul Fison” cu Dunărea și „țara Havila” cu populația de la nordul Dunării, despre care Iosif Flavius (istoric iudeo-roman, sec. I d.Hr.) și mai târziu Celsus (filosof grec, sec. II d.Hr.) au precizat că există un popor vechi și de înțelepciune foarte înaltă, asemenea evreilor.

„Suntem oamenii libertății”⁴⁰

Pașoptiștii îl considerau pe Avram Iancu eroul mișcării de libertate din teritoriile românești. În acest context, și evreii transilvăneni, care din anul 1653 conform Codurilor de legi ale principatului Transilvaniei emis de Gheorghe Rákóczi al II-lea, aveau dreptul de așezare doar în Alba-Iulia

³⁷ [5], p. 70.

³⁸ [28], accesare 27.02.2024.

³⁹ [8], p. 12, cap. 2, vers. 8–14.

⁴⁰ [4], p. 123.

și doar în calitate de *jeleri*, deci fără a beneficia de drepturi cetățenești și fără a putea dobândi proprietăți imobiliare, sperau în revendicările *Proclamației de la Islaz* (9/21 iunie 1848), unde se preciza printre altele și despre „emancipația izraeliților și drepturi politice pentru compatrioții de altă credință”. Astfel, *Programul Proclamației Guvernului Revoluționar* din Țara Românească prevedea la articolul 21 „emanciparea evreilor și drepturi politice pentru orice compatriot de altă credință”. Aceleași drepturi erau înscrise și în *Programul Partidului Național* din Moldova, la articolul 27. Revoluția din țările române, la fel ca și a francezilor, a fost pentru fraternitatea, egalitatea și libertatea tuturor locuitorilor fără deosebire de religie.

Fig. nr. 2 – Avram Iancu de la Vidra, *prefect al Legiunii Auraria Gemina* (pictură 1849). (sursă: internet⁴¹)

Cronicarul autodidact Iosif (Joseph) Kaufmann⁴², în lucrarea istorico-biografică pe care a scris-o, a menționat și numele Iehuda Iscovescu⁴³ (prenumele l-a schimbat în Barbu), despre care se cunoaște că era un

⁴¹ [31], accesare 27.02.2024.

⁴² 1860-?, cronicar al comunității natale din Piatra Neamț și al multor obști evreiești din România, s-a preocupat de istoriografia evreo-române pe care le publică în „Fraternitatea” și în „Revista Israelită”. Membru activ și colaborator asiduu al societății istorice „Iuliu Barasch”, corespondent al multor ziare din București – evreiești și neevreiești, furnizor Academiei Române de documente și piese numismatice, Palatului Regal și diferiților colecționari. [29], accesare 27.02.2024.

⁴³ 1816–1854, a fost pictor și revoluționar român de etnie evreiască. [30], accesare 27.02.2024.

pictor talentat, ce s-a implicat activ în desfășurarea activității revoluționare, fiind cunoscut că „a servit ca agitator și ca propagandist al societății revoluționare”⁴⁴. Acest fapt ilustrează contribuția semnificativă, prin angajarea personală a pictorului evreu și rămasă posterității, fiind dovada crezului său în idealul libertății și implicat în Avram Iancu. Cele mai importante realizări ale sale sunt imaginile vizuale ale conducătorilor revoluționari din Transilvania, transpuse în culori, pe pânză. Postăm mai jos pictura reprezentând pe „Crăișorul munților”.

Fig. nr. 3 – Fotografia Avram Iancu, dimensiuni 10 × 6 cm, format *carte-de-visit*e și înrămată într-o ramă de epocă din lemn, stilizată cu motive tradiționale românești. (sursă: internet⁴⁵)

Imaginea eroului națiunii române a fost materializată și fotografic, iar această dovadă a fost dezvăluită în luna octombrie 2022 de *Casa de licitații Historic SRL*, care a scos la licitație un fond de excepțională valoare, despre care istoricii români nu știau nimic. Este vorba de colecția personală a lui

⁴⁴ [3], p. 28.

⁴⁵ [33], accesare 27.02.2024.

Ion Constantin Petrescu – despre care se cunoaște că a fost „parlamentar, secretar general al Consiliului de Miniștri, secretar particular al lui Alexandru Ioan Cuza și al principelui (ulterior, regelui) Carol I”⁴⁶. Colecția respectivă a rămas în patrimoniul familiei lui Ion Constantin Petrescu, timp de trei generații.

Pentru noi prezintă interes, fotografia clasată la Tezaur, care-l reprezintă pe Avram Iancu, în jurul vârstei de 41 de ani, posibil anul 1865.

În încheierea studiului nostru, salutăm cu bucurie hotărârea Parlamentului României de a dedica anul 2024 ca fiind „Anul Avram Iancu”. Totodată, vrem să rememorăm împreună, versurile *Marșului lui Iancu*:

„Astăzi cu bucurie Românilor veniți, / Pe Iancu în câmpie cu toți să-l însoțiți, / Spălați armele voastre, de grabă s’alergam, / Din locurile noastre pe dușman s’alungam. / Iancule, mare, bravule, tare / Cu noi să fii. / Tu însoțește și însuflețește, / Pe ai tăi fii.”

Bibliografie:

- [1] Bodea Cornelia, *Lupta românilor pentru unitatea națională: 1834–1849*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1967.
- [2] Candrea George, Frâncu Teofil, *Români din Munții Apuseni (Moșii)*, Editura Casa Cărții de Știință, București, 2019.
- [3] Kaufmann Joseph, Berkovitz Joseph, *Evreii în Revoluția din 1848*, Editura SC Romcartexim SA, București, 1900.
- [4] Milton G. Lehrer, *Ardealul pământ românesc, Problema Ardealului văzută de unamerican*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989.
- [5] Pascu Ștefan, *Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, încununarea ideii, a tendințelor și a luptelor de unitate a poporului român*, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj, 1968.
- [6] Păcurariu Mircea, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1992.
- [7] * * *, *Biblia sau Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1988.
- [8] * * *, *Dicționar masonic ilustrat*, Editura Arvin Graphics, București, 2002.
- [9] * * *, *Trivium, revistă de gândire simbolică*, Editura Institutul de studii și cercetări simbolice Iași, Iași, aprilie – iunie 2010.

⁴⁶ [32], accesare 27.02.2024.

Surse internet:

- [10] <http://bp-soroca.md/soroca/Adamescu%20Gh.%20Dic%C8%9Bionar%20istoric-geografic.%20Vol.%20I.%20%28A-J%29.pdf>
- [11] https://dspace.bcuculuj.ro/bitstream/123456789/87313/1/BCUCLUJ_FG_BAL4196_1935.pdf
- [12] <https://www.ziaruldemures.ro/jurnalulsi-istoricul-american-milton-g-lehrer-ofiter-acoperit-al-ssi/>
- [13] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_P%C4%83curariu
- [14] https://ro.wikipedia.org/wiki/Cornelia_Bodea
- [15] https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Papiu-Ilarian
- [16] <https://www.agerpres.ro/documentare/2023/05/03/revolutie-1848-1849-marea-adunare-nationala-de-la-blaj-din-3-15-5-17-mai-1848-1100671>
- [17] https://ro.wikipedia.org/wiki/Simion_B%C4%83rnu%C8%9Biu
- [18] https://ro.wikipedia.org/wiki/Vasile_Alecsandri
- [19] https://ro.wikipedia.org/wiki/Costache_Negri
- [20] https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Ioan_Cuza
- [21] https://ro.wikipedia.org/wiki/Grigore_Bal%C8%99
- [22] https://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Heliade-R%C4%83dulescu
- [23] https://ro.wikipedia.org/wiki/Dumitru_Br%C4%83tianu
- [24] https://ro.wikipedia.org/wiki/%C8%98tefan_Pascu
- [25] <https://adevarul.ro/stiri-locale/alba-iulia/ambiu-iancu-corvinul-numele-putin-cunoscut-al-lui-1718073.html>
- [26] <https://www.adevaruldespredaci.ro/dacii-baza-etnica-a-poporului-romn/>
- [27] <https://www.dacoromania-alba.ro/nro3/sigiliul.htm>
- [28] http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Avram_Iancu#.C5.9Ecoala
- [29] <https://www.csier.ro/documente/caiete/caiet3.pdf>
- [30] https://ro.wikipedia.org/wiki/Barbu_Iscovescu
- [31] [https://ro.wikipedia.org/wiki/Portretul_lui_Avram_Iancu_\(pictur%C4%83_de_Barbu_Iscovescu\)](https://ro.wikipedia.org/wiki/Portretul_lui_Avram_Iancu_(pictur%C4%83_de_Barbu_Iscovescu))
- [32] <https://tudorvisanmiu.wordpress.com/2022/10/08/cine-a-fost-ioan-c-petrescu/>
- [33] <https://historic.ro/avram-iancu-fotografie-format-carte-de-visite-cca-1865.html>

STUDII ȘI COMUNICĂRI

